

67 OKR

Protokół

Jury Finału 67. Ogólnopolskiego Konkursu Recytatorskiego
turniej recytatorski i turniej wywiedzione ze słowa
Ostrołęka, 22 - 25 czerwca 2022 roku

Jury w składzie:

prof. Bożena Suchocka, prof. Krzysztof Mrowcewicz, prof. Lech Śliwonik, Michał Kurek,
Patryk Pawelec

po wysłuchaniu 69. uczestników, w tym 63. w turnieju recytatorskim (30. w kategorii
dorosłych i 33. w kategorii młodzieży szkolnej) i 6 w turnieju wywiedzione ze słowa,
postanowiło przyznać następujące nagrody i wyróżnienia:

W Turnieju Recytatorskim

Kategoria dorosłych:

I nagrodę w wysokości 1.300 złotych, ufundowaną przez Dyrektora OCK, otrzymuje
Patrycja Rygielska z Warszawy

II Nagrodę w wysokości 1.000 złotych, ufundowaną przez Prezydenta Miasta
Ostrołęka, otrzymuje Karol Tenderowicz z Krakowa

III Nagrodę ex aequo w wysokości po 750 złotych, ufundowane przez Dyrektora OCK,
otrzymują: Grzegorz Curyło z Grajewa i Paweł Ogórkiewicz z Łodzi.

Wyróżnienia ufundowane przez Dyrektora OCK w wysokości 400 złotych otrzymują:
Paulina Pajórek z Puław
Agnieszka Sieczkowska z Bielska-Białej

Kategoria Młodzieży Szkolnej

I Nagrodę w wysokości 1.250 złotych, ufundowaną przez Dyrektora OCK, otrzymuje
Jakub Kosiński – Wojsko Polskie, Klub w Żaganiu

II nagrodę ex aequo w wysokości po 1.000 złotych, ufundowane przez Prezydenta
Miasta Ostrołęka, otrzymują:

Szymon Andrzejewski z Gorzowa Wielkopolskiego

Bartosz Wicher z Czarnkowa

III Nagrodę w wysokości 750 złotych, ufundowaną przez Dyrektora OCK, otrzymuje
Patrycja Leszczawska z Lubaczowa.

Wyróżnienia po 400 złotych, ufundowane przez Dyrektora OCK, otrzymują:

Jan Abramowicz z Lubaczowa (woj. podkarpackie)

Julia Jermałowska z Białegostoku

Kinga Rozkrut ze Szczecina

Monika Żaczkiewicz z Warszawy

W Turnieju Wywiedzione Ze Słowa

Nagród nie przyznano.

Wyróżnienia ufundowane przez Dyrektora OCK otrzymują:

Arkadiusz Jaskulski ze Szczecina

Patrycja Rygielska z Warszawy.

Wyróżnienie s p e c j a l n e - ustanowione w Roku Romantyzmu Polskiego, otrzymuje Barbara Wróblewska z Torunia za wykonanie wiersza „Coś ty Atenom zrobił Sokratesie...” Cypriana Kamila Norwida

Ostrołęckie Centrum Kultury ufundowało nagrodę im. Pawła Opęchowskiego dla najmłodszego instruktora, którego recytator wystąpił w finale. W tym roku statuetkę otrzymuje Aleksandra Ignasińska z Trzcianki (woj. wielkopolskie)

X X X

Tegoroczny Konkurs – po dwóch trudnych latach upartej walki o uchronienie imprezy, latach wielkiego trudu – odbywał się w okresie powrotu do normalności. Tym niemniej wymagał wielkiego wkładu pracy na wszystkich szczeblach organizacyjnych. Nasze szczerze podziękowania niech będą dowodem wdzięczności, szacunku i pamięci.

Jury dziękuje serdecznie gospodarzom finałowego spotkania - Ostrołęckiemu Centrum Kultury, Kurpiowskiemu Towarzystwu Kultury Teatralnej. Wspaniale przygotowali finał od strony organizacyjnej, przyjęli uczestników z ogromną serdecznością, stworzyli klimat sprzyjający artystycznym konfrontacjom. Szczególne podziękowania składamy Panu Tadeuszowi Wiśniewskiemu, Dyrektorowi Ostrołęckiego Centrum Kultury oraz Pani Aleksandrze Kowalewskiej, Kierowniczce Klubu Oczko OCK.

Jesteśmy wdzięczni władzom miasta Ostrołęki, na czele z Prezydentem Miasta Panem Łukaszem Kulikiem, za gościnne przyjęcie i wszechstronne wsparcie Konkursu.

Ogólnopolski Konkurs Recytatorski przyrównano kiedyś do pięknego, barwnego ptaka, to trafna metafora trzeba jednak pamiętać, że aby ptak mógł wzbić się do lotu, pokonywać przestrzeń konieczne są dwa skrzydła. W recytacji tymi skrzydłami są – literatura i sztuka słowa. O tych dwóch sprawach chcemy powiedzieć kilka zdań.

Zacznijmy od literatury. Szanując wysiłek recytatorów i ich instruktorów, włożony w poszukiwanie tekstów, nie możemy nie zauważyć swego rodzaju rezygnacji z niektórych obszarów literackich. Nie znalazła odzwierciedlenia w jakości, a także ilości wybranych utworów idea Roku Romantyzmu Polskiego. Zabrakło wybitnych poetów XX oraz przełomu XX i XXI wieku. Przypomnijmy tu nazwiska takich twórców, jak: Jerzy Harasymowicz, Stanisław Grochowiak, Miron Białoszewski, a z następnego pokolenia

Jacek Podsiadło, Janusz Drzewucki, Eugeniusz Tkacyszyn-Dycki. Z bogatej poezji dwudziestolecia międzywojennego pozostały tylko nieliczne wiersze Juliana Tuwima, zginęła pamięć o Jarosławie Iwaszkiewiczu, Antonim Słonimskim... Zachęcamy, więcej – prosimy o szerszą i głębszą penetrację obszarów literackich, również do przypominania dzieł piśmiennictwa światowego. Literatura zawsze była przyjacielem, sprzymierzeńcem recytatorów.

Aby niosło nas drugie skrzydło – sztuka słowa – potrzebna jest po pierwsze kultura języka i to podstawowe wymaganie recytatorzy spełniają. By jednak osiągnąć poziom artyzmu, trzeba w pełni zrozumieć intencje autora, a także konstrukcję wykonywanych utworów. W tym miejscu kierujemy apel o większą uważność, o większy trud w rozpoznaniu formy literackiej i wynikających z tej formy konsekwencji recytatorskich. Mówiąc najbardziej konkretnie, musimy zwierzyć się z wielkiego niepokoju, którego źródłem jest sposób traktowania wiersza, niszczenie jego struktury, zrównywanie z wypowiedzią prozatorską. To jest nie tylko grzech wobec wiersza to jest również pozbawianie się szans stworzenia oryginalnej, wyjątkowej wypowiedzi. Przypominamy w tym miejscu, jako konieczną do zapamiętania przestrożę sformułowaną przez Jury w ubiegłym roku: słowa znaczą coraz mniej, są przycinane, zniekształcane, oderwane od rzeczy, wykorzystywane do prymitywnej propagandy i manipulacji. Ogólnopolski Konkurs Recytatorski musi być miejscem wyjątkowej troski.

Wskazując na obszary zagrożenia, na popełniane błędy, nie możemy przecież nie podnieść w tym momencie kwestii naszego wielkiego szacunku dla instruktorów, nauczycieli. Pracują w czasie niesprzyjającym, trudnym dla literatury, dla edukacji humanistycznej. Są często jedynym szańcem, na którym broni się słowa. Dlatego wyrażamy głęboką wdzięczność instruktorom za przygotowanie wykonawców. Nasze serdeczne myślenie obejmuje również recytatorów – krytykujemy ich, gdy jest taka potrzeba, ale doceniamy wysiłek i dziękujemy za wiele wartościowych propozycji artystycznych.

Wszyscy, którzy przyjechali do Ostrołęki, są uczestnikami konkursu. Jest to szczególne uczestnictwo, nawet ci, którzy nie są wykonawcami budują kształt i klimat finałowego spotkania. Źródłem prawdziwej radości była wspólnie stworzona koleżeńska, wręcz przyjacielska atmosfera wzajemnego szacunku i skupionego odbioru.

Ważąc dokonania i słabości, satysfakcje i niespełnienia, możemy powiedzieć, że finał w zawsze gościnnej Ostrołęce był ważnym etapem w blisko siedemdziesięcioletnich dziejach Ogólnopolskiego Konkursu Recytatorskiego, był dobrą zapowiedzią na przyszłość. Tu raz jeszcze odwołajmy się do ubiegłorocznego ostrołęckiego protokołu: wierzymy głęboko, że za rok spotkamy się znowu na święcie naszej Ojczyzny – Polaszczyzny.

Ostrołęka, 25 czerwca 2022 r.

Jury